

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

110. Plaga frigida: Ex Curtio:

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

dulces hauriant latices, priusquam ex alto telum conspicant. Terra partim in planitiam exspatians, partim in colles clementer affurgens, fœlix præpinguis globis, & riguo solo, semperque verae: credita femina multiplici reddit fœnore, ac sacchari præsertim est fetax, quod cœlestè est donum.

T A P R O B A N A.

Ex Maffeo, lib. 3.

Descriptio CIX.

HAcc ouali maximè figura ducentarum circiter, & quadraginta leucarum ambitu, leucas in longitudinem septuaginta octo patet, in latitudinem quatuor, & quadraginta, atque à Cori promontorio, ut supra diximus, australi frèto vadofo. Piscariæ, quam appellant, oræ protenditur; ea clementia cœli, soli vberate, & copia fluminum, aquarumque perennium, ut primorum parentum sedes olim perhibetur fuisse: varia pecorum armenta, nec noui elephanti gigantegregiè bellicosos, accidiles: cæteris metallis caræ, ferrum incolæ effodiunt: plurimas fert gemmas, verum præcipua claritate sapphiros, chrysolitos, pseudo-palos, ac pyropos, itemque aromati pretiosas, cinnama, cardamomum, piper, ac palmas eximæ bonitatis.

Ad hæc, vel in primis incundo spectaculo sylvi montes, ad effigiem theatram inflexi, vastam planitiam oblongo circuitu, in caue formam includunt: quorum unus in arduam, & surrectam altitudinem penè sepm leucatum exsurgit.

PLAGA FRIGIDA.

Ex Curtio.

Descriptio CX.

PAr opamisadæ appellantur, agreste hominum genus, & inter barbaros maximè inconditum: locorum asperitas, hominum quoque ingenia durauerat. Gelidissimum septentriones axem ex magna parte spectant: Bactri-

anis ad occidentem coniuncti sunt. Meridiana regio ad mare Indicum vergit; Tuguria latere primo struunt, & quia sterilis est terra materiæ, vdo etiam montis dorso usque ad summum ædificium fastigium eodem laterculo utuntur. Cæterum structura latior abimo paulatim incremento operis in artius cogitur: ad ultimum in earina maxima modum coit, ibi foramine relicto supernè lumen accipiunt: ad medium vites, & arbores, si quæ in tanto terra rigore durare potuerunt, obruant: penitus hyeme defossæ latent, cum niue disculsa aperiunt humus caput, cælio, folique redduntur. Cæterum adeò alta niues premunt terram gelu, & perpetuo rigore constrictæ, ut ne aurum quidem, feræve vlli vestigium extet: obscura cœli verius umbra, quam lux, nocti similis premit terram, vix ut qua propè sunt, conspici possint, in hac tamen omnis humani cultus solitudine destitutus exercitus, quicquid malorum tolerari potest, pertulit, innopiam, frigus, latitudinem, desperationem, multos examinavit rigor insolitus niuis, & multorum aduersit pedes, plurimorum oculos, præcipue perniciabilis fuit fatigatis, quippe in ipso gelu deficiente corpora sternebant, quæ cum moueri desiderant, vis frigoris ita adstringebat, ut rursum ad surgendum conniti non possent.

PLAGA TORRIDA.

Ex eodem Curtio.

Descriptio CXI.

AQuarum (vante dictum est) penuria, prius quam desiderio, desperatione bibendi situm accedit per quadraginta stadia, nec modicus quidem humor existit: arenas vaporæstui solis accedit, quæ vbi flagrare cœperunt, haud secus, quam continenti incendio cuncta torrentur. Caligo deinde immædico terræ fureore incitata lucem tegit campumque. In Afia, quæ vasti, & profundi æquoris species est, nocturnum iter tolerabile videbatur, quia rore, & matutino frigore corpora levabantur. Cæterum cum ipse æstus oritur, siccatur, omnemque naturalem absorbet humorem siccitas, ora, visceraque penitus vruntur.

CCCC 3 HOR.